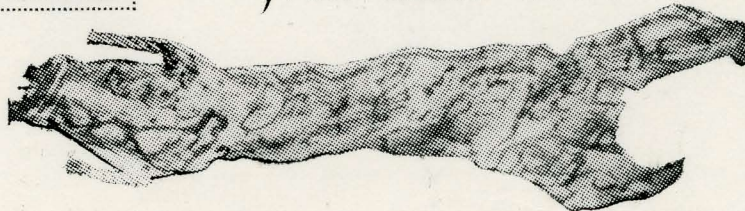

Minnen
på
Museum

A. Erssons penningkatt från anno 1796

Bruket att använda hela djurskinn till förvaringssäckar är mycket ålderdomligt. Bibelorden »Ej heller slår man nytt vin i gamla skinnläglar» (Matt. 9:17) ger en antydning häröfver, och i Orienten kan man alltså få se t. ex. vattensäckar, som är gjorda av hela getskinn.

Även i Europa har hela djurskinn utnyttjats på liknande sätt, ehuru bruket numera är mycket sällsynt. På Färöarna kan man dock fortfarande träffa på de s. k. kutingssäckarna, ryggsäckar gjorda av hela sälskinn, på vilka t. o. m. håret finns kvar.

Till detta slags husgeråd kan också räknas de tidigare i Sverige ganska vanliga »penningkattorna», av vilka Gävle museum har ett exemplar i sina samlingar. Det består av ett helt kattskinn, som avhä-

rats och beretts på vanligt sätt för att sedan kunna användas som penningpung eller för förvaring av mindre föremål. Gävlemuseets »penningkatt» är ungefär så stor som en barnstrumpa och skinnet är dekorerat med slingor och krusiduller, som tydligen ritats med bläck e. d., så att det nästan ger intryck av ett mönstrat ormskinn. I virrvarret av »ornament» kan man urskilja namnet »A. Ersson», årtalet 1796 samt ordet »Öster Bär». Enligt museikatalogens uppgift skall denna »penningkatt» ha kommit från Arnäs socken i Angermanland, men ordet »ster-bär» kan måhända ge anledning till en liten misstanke, att den också på något sätt någon gång haft anknytning till byn Österbor i Osterfärnebo socken.

E. W.